

Ο Enzo Ferrari

Ο Φερράρι γεννήθηκε στη Μόντενα της βόρειας Ιταλίας στις 18 Φεβρουαρίου 1898. Ο μικρός Έντσο δεν ενδιαφέρθηκε ποτέ ιδιαίτερα για το σχολείο, είχε άλλα οράματα, αν και αργότερα έλεγε ότι είχε μετανιώσει για αυτό.

Το 1916 μια συμφορά, που θα σημάδευε τη ζωή του Έντσο, κτύπησε την οικογένεια: ο πατέρας του και ο μεγαλύτερος αδερφός του πέθαναν από την επιδημία γρίπης που έπληξε τον Ιταλικό στρατό, καθώς ήδη η Ιταλία βρισκόταν μπλεγμένη στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο από το 1915.

Μετά τον Πόλεμο, ο Φερράρι αναζήτησε εργασία, έχοντας συστατική επιστολή από τον Συνταγματάρχη της μονάδας που υπηρέτησε. Αρχικά έκανε αίτηση πρόσληψης στην Φιάτ, η οποία δεν έγινε δεκτή. Κατάφερε, τελικά, να προσληφθεί από μια πολύ μικρότερη εταιρεία κατασκευής αυτοκινήτων, την Costruzioni Meccaniche Nazionali (CMN), η οποία ανακατασκεύαζε αμαξώματα λεωφορείων και επιβατικών αυτοκινήτων.

Με τη βοήθεια του φίλου του Ούγκο Σιβότσι (Ugo Sivocci) κατόρθωσε, τελικά, να προσληφθεί από την Άλφα Ρομέο και, το 1920, σημείωσε την πρώτη του αγωνιστική επιτυχία. Το 1923 κέρδισε τον αγώνα "σirkουί του Σιβότσι" στη Ραβέννα. Εκεί, η οικογένεια του άσσου πιλότου Φραντσέσκο Μπαράκκα (Francesco Baracca), ο οποίος είχε φονευθεί, τιμής ένεκεν για να του φέρει τύχη στους αγώνες, έδωσε στο Φερράρι το προσωπικό έμβλημα του Μπαράκκα, που απεικόνιζε ένα άλογο ορθωμένο στα πίσω πόδια του μέσα σε μια κίτρινη ασπίδα. Το έμβλημα του Μπαράκκα έμελλε να γίνει το έμβλημα της Scuderia Ferrari το 1932.

Το 1929 δημιουργεί μια ομάδα τεχνικών και οδηγών για το αγωνιστικό τμήμα της Άλφα Ρομέο. Ονομάζει την ομάδα αυτή Scuderia Ferrari και αποφασίζει να συνεχίσει με την ομάδα του. Έχοντας υπογράψει το δεσμευτικό σχετικά με τη χρήση του ονόματός του συμβόλαιο με την Άλφα Ρομέο, δημιουργεί μια νέα εταιρεία, την οποία ονομάζει Auto-Avio Costruzioni S.p.A. η οποία αναλάμβανε να προμηθεύει διάφορους πελάτες με ανταλλακτικά.

Αποφασίζει παράλληλα να λάβει μέρος σε έναν από τους πιο σημαντικούς αγώνες της Ιταλίας, το Mille Miglia του 1940, με δύο μικρά αγωνιστικά αυτοκίνητα δικής του κατασκευής, στα οποία δίνει το όνομα AAC 815s. Επιλέγει για οδηγούς τον Αλμπέρτο Ασκάρι (Alberto Ascari) και τον Λοτάριο Ρανγκόνι (Lothario Rangoni). Παρά το αναγκαστικό βάπτισμά τους, τα δύο αυτά μικρά σπορ αυτοκίνητα ήταν, στην πραγματικότητα, οι πρώτες Φερράρι. Αρχίζει να εργάζεται για την Άλφα Ρομέο.

Με την είσοδο της Ιταλίας στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, η ομάδα Φερράρι υποχρεώθηκε από το καθεστώς να στρέψει τις δραστηριότητές της προς την ιταλική πολεμική βιομηχανία. Ωστόσο, οι εγκαταστάσεις της ομάδας βομβαρδίζονται από τους Συμμάχους και ο Φερράρι αποφασίζει να τις μεταφέρει στο Μαρανέλλο.

Μετά τον Πόλεμο, ο Φερράρι αποφασίζει να ιδρύσει νέα δική του εταιρία κατασκευάζοντας αυτοκίνητα που θα φέρουν το όνομά του. Έτσι, το 1947 ιδρύεται η Φερράρι, η οποία συμμετέχει σε αγώνες αυτοκινήτου ήδη από το έτος ίδρυσής της, με πρώτο αγώνα αυτόν στο Μονακό.

Στις αρχές της δεκαετίας του 1960 η εταιρεία αντιμετωπίζει οικονομικά προβλήματα, καθώς η ζήτηση για ακριβά σπορ αυτοκίνητα μειώνεται, παρά το γεγονός ότι το 1961 κατακτά, για πρώτη φορά στην ιστορία της, το πρωτάθλημα κατασκευαστών. Αυτό επιτρέπει στη Φιάτ να της προσφέρει οικονομική βοήθεια, αποκτώντας όμως και σοβαρό "λόγο" στα δρώμενά της. Η Φορντ, από την άλλη, προσπάθησε να αγοράσει τη Φερράρι το 1963, προσφέροντας 18 εκατομ. δολάρια, αλλά η πρότασή της απορρίφθηκε. Η ενίσχυση της Φιάτ αρχικά δεν ήταν πολύ αποφασιστική, καθώς βοήθησε τον Έντσο μόνον όσο χρειαζόταν για να μην κλείσει την εταιρεία. Χρειάστηκε να περάσουν αρκετά χρόνια για να μπορέσει η Φερράρι να φθάσει ξανά σε πρωτάθλημα κατασκευαστών, κάτι που πέτυχε το 1971 με τον Νίκι Λάουντα.

Ο Enzo Ferrari πέθανε το 1988 στη Μόντενα.

Η Enzo Ferrari

[Χρήστος Βερβίτης]

[Παναγιώτης Μούσκος]